
[2020-81-RE](#)

Causa 2020-81-RE

(Masson Blanch c/ Principat d'Andorra)

Número de registre 535-2020. Recurs d'empara

Sentència del 17 de febrer del 2021

BOPA núm. 25, del 24 de febrer del 2021

En nom del Poble Andorrà;

El Tribunal Constitucional;

Atès l'escrit presentat i registrat al Tribunal Constitucional, el 27 de novembre del 2020, per la representació processal del Sr. Juan Marco Masson Blanch, mitjançant el qual interposa un recurs d'empara contra la inactivitat de la Batllia en la causa anomenada "*Landstreet*" que derivaria en una presumpta vulneració del dret a un procés degut de durada raonable, reconegut a l'article 10 de la Constitució, i, atès que demana al Tribunal Constitucional que atorgui l'empara sol·licitada, que declari la vulneració del dret esmentat, i, que pel seu restabliment ordeni a la Secció Civil 2 de la Batllia que aixequi les mesures de bloqueig o d'embargament dels comptes bancaris del recurrent i de la societat *Centurió Consultores Económicos, S.A.*, i que es declari que tenen dret a ser indemnitzats pels danys i pels perjudicis que la vulneració els hi ha causat;

Vista la Constitució, especialment els articles 10, 41.2, 98 c) i 102;

Vista la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, especialment el títol IV, capítols primer i sisè;

Vist l'acte del Tribunal Constitucional del 18 de desembre del 2020 que va admetre a tràmit, sense efectes suspensius, aquesta causa;

Vist l'escrit d'al·legacions presentat i registrat al Tribunal Constitucional, el 25 de gener del 2021, pel Ministeri Fiscal;

Vistes les conclusions formulades dintre de termini per la part recurrent i pel Ministeri Fiscal;

Escoltat l'informe del magistrat ponent, Sr. Joan Manel Abril Campoy;

1. Antecedents processals davant les jurisdiccions ordinàries

1.1. El 17 de febrer del 2020, el Tribunal Constitucional va dictar una sentència recaiguda en la causa 2019-70-RE, en què estimava el recurs d'empara interposat pel Sr. Juan Marco Masson Blanch, declarava que s'havia vulnerat el dret fonamental a un judici de durada raonable pel que feia a la petició continguda en el seu escrit del 6 de març del 2017 com a qüestió incidental per ell plantejada i reposava al recurrent en la integritat del seu dret i amb aquesta finalitat, la Batllia havia d'adoptar les mesures pertinents per tal que, en el termini més breu possible, cessés la demora i es dictés una resolució fonamentada en Dret sobre el fons de la pretensió plantejada en l'incident de constant referència.

1.2. Malgrat dos escrits d'insistiment presentats el 15 de juny del 2020 i el 13 d'octubre del mateix any, i atesa la manca de resposta de la Batllia en relació amb la seva petició del 6 de març del 2017, el 27 de novembre del 2020, la representació processal del Sr. Juan Marco Masson Blanch va interposar un recurs d'empara contra la inactivitat de la Batllia en la causa anomenada "Landstreet" que derivaria en una presumpta vulneració del seu dret a un procés degut de durada raonable, reconegut a l'article 10 de la Constitució.

2. Argumentació jurídica

2.1. Argumentació del recurrent

- El recurrent interposa recurs d'empara per la vulneració del seu dret a un judici de durada raonable (article 10 de la Constitució). Assenyala que la sentència del Tribunal Constitucional del 17 de febrer del 2020 li va reconèixer la vulneració d'aquest mateix dret, tanmateix, després de més d'un any, es troba en la mateixa situació d'incompliment.

- Des de la sentència d'aquest Tribunal esmentada, el 4 de març del 2020, se'l va emplaçar per declarar en qualitat d'inculpat. I d'ençà aquesta declaració va presentar dos escrits d'insistiment, concretament, el 15 de juny del 2020 i el 13 d'octubre del mateix any, en què sol·licitava el compliment de la sentència del Tribunal Constitucional, afegint que la seva actitud sempre havia estat proactiva.

- Considera que la seva situació ha empitjorat i sol·licita que es declari aquesta nova vulneració i que s'ordini a la batlle instructora que es deixi sense efecte el bloqueig de comptes ordenat. Per recolzar la petició de desbloqueig de comptes, cita la sentència constitucional recaiguda en la causa 2017-54-RE. Indica, que la situació de la pandèmia no és excusa que impedeixi el pronunciament de la resolució sol·licitada, ja que el 10 de juny del 2020 el Consell Superior de la Justícia va deixar sense efecte les mesures aprovades en el seu acord del 13 de maig anterior, de manera que només es va suspendre l'activitat judicial 15 dies, sense perjudici de poder efectuar teletreball entretant. I a més, la suspensió de la causa "Landstreet" per part del Tribunal Constitucional, en el marc de la causa 2020-29-RE, des del 9 de juny del 2020 fins a la sentència del 7 de setembre del 2020, no és imputable a la seva persona.

- Per acabar, demana al Tribunal Constitucional que atorgui l'empara sol·licitada, que declari la vulneració del dret esmentat, i, que pel seu restabliment ordeni a la Secció Civil 2 de la Batllia que aixequi les mesures de bloqueig o d'embargament dels seus comptes bancaris i dels de la societat Centurió Consultores Económicos, S.A., i que es declari que tenen dret a ser indemnitzats pels danys i pels perjudicis que la vulneració els hi ha causat.

2.2. Argumentació del Ministeri Fiscal

- El Ministeri Fiscal considera que en aquest recurs d'empara només es poden analitzar les preteses dilacions produïdes després de la sentència del Tribunal Constitucional del 17 de febrer del 2020. Així, exposa que en el mes de febrer s'han practicat diligències d'instrucció consistents en prendre declaracions en qualitat d'inculpats, i, el 4 de març del 2020 es va efectuar la del recurrent. El 12 de març següent se'ns va donar trasllat de la situació del recurrent en la causa per tal que aquest Ministeri fes l'informe corresponent.

- La situació de pandèmia mundial va originar una afectació en l'activitat judicial, impedit mantenir l'activitat ordinària. I, mitjançant l'auto del 9 de juny del 2020, dictat pel Tribunal Constitucional, es va suspendre la instrucció de la causa fins que va recaure sentència el 7 de setembre del mateix any. Destaca que l'escrit d'insistiment del 15 de juny va ser presentat pel recurrent en aquest període de suspensió. I va ser després de l'aixecament de la suspensió que aquest Ministeri va emetre un informe, en virtut del qual s'oposava a l'aixecament de les mesures de bloqueig. D'ençà aquest informe i fins se'ns va notificar la interposició del recurs d'empara, ha transcorregut un mes i mig.

- Recorda les mancances estructurals i de mitjans processals, humans i materials que pateix l'Administració de Justícia, sense que les autoritats competents hagin pres les mesures efectives per remeiar aquesta situació.

- De manera subsidiària, cas que es declari la vulneració al·legada, el Ministeri Fiscal considera que aquesta vulneració no ha de comportar automàticament el desbloqueig de l'embargament, ja que, en primer lloc, el supòsit de fet no és equiparable a la causa 2017-54-RE, i, en segon lloc, existeixen circumstàncies que no poden ser imputades a l'Administració de Justícia.

3. Fonaments jurídics del Tribunal Constitucional

3.1. L'article 10.2 de la Constitució garanteix el dret a un judici de durada raonable. La jurisprudència d'aquest Tribunal Constitucional ha establert quins són els paràmetres que s'han de prendre en consideració per poder concloure si la durada d'un judici és o no és raonable (veg. entre d'altres, les sentències del 14 de març del 2001 -causa 2000-17-RE-, del 7 de setembre de 2005 -causa 2005-21-RE-, del 7 de maig del 2018 -causes 2017-38-RE i 2017-54-RE-, del 7 de setembre del 2018 -causa 2018-10-RE-, del 19 de desembre del 2018 -causa 2018-50-RE-, del 22 de maig del 2019 -causa 2019-14-RE-, del 13 de juliol del 2020 -causa 2020-19-RE, i, del 16 de novembre del 2020 -causa 2020-60-RE).

I aquesta doctrina del Tribunal Constitucional s'alinea amb la jurisprudència del Tribunal Europeu dels Drets Humans (veg. la sentència del 13 de juliol de 1983, recaiguda en el cas Zimmermann i Steiner c/ Suïssa, així com la sentència del 27 de juny del 2000, recaiguda en el cas Frydlender c/

França).

3.2. La concreció de la durada "*raonable*", com a concepte jurídic indeterminat, exigeix valorar la complexitat processal, el temps transcorregut, l'actitud processal de les parts i l'activitat dels tribunals (veg. les sentències del 25 de maig del 2007 -causa 2007-2-RE- i del 10 d'octubre del 2016 -causa 2016-8-RE), d'acord amb les peculiaritats del cas concret (veg. la sentència del 15 de desembre del 2014 -causa 2014-23-RE).

3.3. Si traslладem les consideracions anteriors al cas actual, es poden obtenir les conclusions següents: en primer terme, pel que fa a l'actitud processal del recurrent, cal constatar que aquesta no ha causat l'alentiment en la tramitació de la causa, ja que des del pronunciament de la sentència constitucional del 17 de febrer del 2020, va comparèixer per prestar declaració -4 de març del 2020- i va presentar dos escrits d'insistiment -15 de juny i 13 d'octubre del 2020- en relació amb el bloqueig dels seus comptes.

En segon terme, el retard en la tramitació d'aquesta instrucció tampoc és imputable a la Batllia, atès que, des del mes de febrer, va procedir a prendre declaració com a imputats a un seguit de persones, entre les quals el recurrent -com ja s'ha dit el 4 de març del 2020. Després de la interferència inevitable de la pandèmia en l'activitat judicial ordinària, de la qual en són mostres els Decrets de l'11 i del 14 de març del 2020 d'adopció de mesures excepcionals per la situació d'emergència sanitària i la Llei 3/2020, de 23 de març, de mesures excepcionals i urgents, així com la Llei 5/2020, del 18 d'abril, de noves mesures excepcionals i urgents, aquest Tribunal va suspendre, mitjançant un aute del 9 de juny del 2020, la instrucció de la causa "*Landstreet*", que es va reprendre amb la notificació de la sentència constitucional del 7 de setembre del 2020. Una vegada, aixecada la suspensió, el Ministeri Fiscal va emetre l'informe sol·licitat per la Batllia, en virtut del qual s'oposava a l'aixecament de les mesures de bloqueig.

3.4. Per tant, la inactivitat que addueix el recurrent només es podria prendre en consideració des de l'emissió de l'informe del Ministeri Fiscal i des de la seva presa de coneixement per part de la Batllia fins a la presentació del recurs d'empara, el 27 de novembre del 2020. Aquests dos mesos i escaig de demora en la manca del pronunciament de la resolució judicial oportuna en relació amb el manteniment o l'aixecament de la mesura de bloqueig no pot considerar-se, en comparació amb el temps que un òrgan judicial instructor requereix per a l'anàlisi i el pronunciament de la decisió corresponent com a una vulneració del dret a un judici de durada raonable, de manera que aquest recurs d'empara ha de ser desestimat.

3.5. La desestimació del recurs d'empara comporta la imposició al recurrent de les costes processals, de conformitat amb allò que preveu l'article 92.4 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional.

Decisió:

En atenció a tot això que s'ha exposat, el Tribunal Constitucional, per l'autoritat que li confereix la Constitució del Principat d'Andorra,

Ha decidit:

1. Desestimar el recurs d'empara interposat per la representació processal del Sr. Juan Marco Masson Blanch.

2. Declarar que no s'ha vulnerat el seu dret fonamental a un judici de durada raonable, reconegut a l'article 10 de la Constitució.

3. Imposar al recurrent les costes processals derivades de la desestimació del seu recurs.

4. Publicar aquesta sentència, d'acord amb allò que disposa l'article 5 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, al *Butlletí Oficial del Principat d'Andorra*.

I així, per aquesta sentència nostra, que ha de ser notificada a la representació processal del Sr. Juan Marco Masson Blanch, al president de la Batllia i al Ministeri Fiscal ho pronunciem, manem i signem a Andorra la Vella, el 17 de febrer del 2021.

Josep-D. Guàrdia Canela
President

Jean-Yves Caullet
Vicepresident

Joan Manel Abril Campoy
Magistrat

Dominique Rousseau
Magistrat